

Veïnat del Vilar

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: El Vilar
Alçada: 219

Coordenades:

Latitud: 41.63355
Longitud: 1.86154
UTM Est (X): 405176
UTM Nord (Y): 4609717

Classificació

Número de fitxa 08053 - 191
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Contemporani Modern
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: varis propietaris
Fitxes associades:
[Font de la Sardana](#)
[Santa Maria del Vilar](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 14/01/2017 - 01:00

Descripció

El veïnat de Santa Maria del Vilar es troba ubicat en un serrat rocós que s'estén des del turó del Vilar fins el peu del turó del mas Puig. Està delimitat per l'església parroquial de Santa Maria, a l'extrem nord-occidental, i per la masia del Puig, a l'extrem sud-occidental. El punt més baix del vessant septentrional d'aquest serrat és el torrent del rasot del Puig, que desemboca al Llobregat. Pel costat meridional, les antigues feixes de vinya que arribaven al riu, són avui el Borràs, amb les fàbrica inclosa i el camp de futbol.

Història

Segons Valls (2003), el topònim de Vilar, podria fer referència a una possible vil·la, que hauria estat ubicada al serrat per on s'esten el barri del Vilar, en un lloc indeterminat. Val a dir que les cases estan fonamentades a la roca i per tant, no s'han localitzat restes que puguin confirmar la seva existència. Per altra banda, la documentació és escassa.

La primera vegada que surt anomenat Vilar és de l'any 1047, en un testament on es fa donació d'unes terres "prop de Santa Maria", però no és fins l'any 1294 que no s'esmenta "Sancta Maria del Vilario". Fins a mitjans del segle XIX, el Vilar va ser el veritable nucli de població del municipi.

Originàriament el camí que va al Burés passava per sota mateix de les tines del mas Puig, però en una època indeterminada, els propietaris del mas sol·licitaren que es travessés el nucli resseguint el serrat ja que aquelles terres per on passava el camí comunal eren d'ells.

Les cases, majoritàriament construïdes durant el segle XIX, per parcera, eren a la banda nord-est, mentre que al davant de la casa hi tenien la tina amb el celler i l'hort.

Bibliografia

FRONTERA, Genís i DEVANT, Jèssica (2004). Castellbell i el Vilar. Història i memòria gràfica.

Castellbell i el Vilar: El Brogit.

VALLS i PUEYO, Joan (2003). Castelobello. De Viladoms a Vilamarics passant pel vilar o els primers pobladors amb nom conegut de Castellbell i el Vilar. Col·lecció Temes Històrics, núm. 1 Ed. Ajuntament de Castellbell i El Vilar.

